

Μήνυμα Χριστουγέννων του Πατριάρχου Μόσχας και Πασών τών Ρωσσιών κ.κ. Κυρίλλου

Σεβασμιώτατοι Άγιοι Αρχιερείς, σεβαστοί Πρεσβύτεροι και Διάκονοι, Όσιώτατοι Μοναχοί και Μοναχαι, αδελφοί αγαπητοί,

Κατά την άγιαν νύκτα ταύτην άπευθύνω προς όλους σας έγκάρδιον χαιρετισμόν και όλοψύχως συγχαίρω δια την μεγάλην έορτήν τής του Χριστού Γεννήσεως: την έορτήν τής πληρώσεως τών αρχαίων έπαγγελιών τής σωτηρίας του άνθρωπίνου γένους, την έορτήν τής άνεκδιηγήτου αγάπης του Δημιουργού προς την δημιουργίαν Αύτου, την έορτήν έλεύσεως εις τον κόσμον του Υιού του Θεού - Μεσσίου.

Πολλά είπώθησαν υπό τών Αγίων πατέρων δια μέσου τών αιώνων περι του μυστηρίου τής Θείας Ένσαρκώσεως. Και σήμερα έμεις, όπως και ούτοι πρότερον, ένωτιζόμενοι τὰ τών έκκλησιαστικών προσευχών και ύμνωδιών, μεθ'ιεράς εύλαβείας προσέχομεν την Άγιαν Γραφήν, την ιστορούσαν τὸ ένδοξον γεγονός τουτου, και δέν παύομεν έκπληττόμενοι του έξαισιού θαύματος τουτου.

Άναλογιζόμενος την Γέννησιν του Χριστού ο Όσιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος γράφει χαρακτηριστικώς: «Ο Θεός, ο έλθών εις τον κόσμον, <...> ένωσε την θείαν μετα τής άνθρωπίνου φύσεως, ίνα ο άνθρωπος θεός γένηται και έν τούτω τῷ ανθρώπῳ, τον θεόν κατά χάριν γενομένῳ, μυστικῶς σκηνώσῃ ή Αγία Τριάς» (Λόγος Ι'). Ένώ ο Όσιος Έφραιμ ο Σύρος ούτω λέγει περι τής Θείας Ένσαρκώσεως: «Νῦν ή Θειότης έσφραγίσθη υπό άνθρωπότητος, ίνα η άνθρωπότης καλλωπισθῇ δια τής σφραγίδος τής Θειότητος» (Ύμνοι τών Χριστουγέννων).

Άφουγκραζόμενοι τὰ σοφὰ ρήματα ταῦτα, ἄς έρωτηθῶμεν: πῶς νά καλλωπισθῶμεν δια τής θείας σφραγίδος ταύτης; Πῶς νά πετύχωμεν τὸ καθ'όμοίωσιν, εις τὸ όποίον από καταβολῆς κόσμου καλοῦνται οί άνθρωποι; Πῶς νά ζήσωμεν προκειμένου νά *μορφωθῇ Χριστός έν ήμῖν* (Γαλ. 4.19); Άπλη εἶναι ή άπάντησις: νά ακολουθήσομεν τὰς έντολάς του Σωτήρος. Με τον Άπόστολον Παύλον προτρέπω πάντας ύμᾶς, αγαπητοί μου: «*ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, και ούτως αναπληρώσατε τον νόμον του Χριστού*» (Γαλ. 6.2). Έν τῇ αγάπῃ ύμῶν καλύπτετε τὸ πᾶν και ούτως εύρήσητε ειρήνην και γαλήνην ψυχῆς. Έν τῇ μεγαλοψυχία ύμῶν επίδεικνύητε συγκατάβασιν προς πάντας και εις τὰς καρδίας ύμῶν θά πρυτανεύσῃ ή χαρά, την όποίαν «*ούδεις αίρει άφ' ύμῶν*» (Ιω. 16.22). «*Έν τῇ ύπομονῇ ύμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ύμῶν*» (Λουκ. 21.19) και θά κληρονομήσετε την αιώνιον ζωήν.

Πόσον σημαντικόν εἶναι ήμεις οί χριστιανοί, όχι μόνον νά ένθαρρύνωμεν τους άλλους νά

ἐφαρμόσουν τὰ ὑψηλὰ ἠθικὰ ἰδεώδη, ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιοι ἀγωνιζόμενοι νά κάμνωμεν ταῦτα πραγματικότητα τῆς καθημερινῆς ἡμῶν ζωῆς καὶ πρωτίστως διὰ τῆς διακονίας τῶν πλησίων. Καὶ τότε, ἐλέω Θεοῦ, θά ἔχωμεν τοὺς ἀληθινούς καρπούς τοῦ πνεύματος: *ἀγάπην, χαράν, εἰρήνην, μακροθυμίαν, χρηστότητα, ἀγαθωσύνην, πίστιν, πραότητα, ἐγκράτειαν* (Γαλ. 5.22-23).

«Κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων» (Ἐβρ. 10.24).

Δι' ἀντιμετωπίσεως τῶν συγκρούσεως καὶ τῶν διαιρέσεων κατὰ πλεόν πειστικότερον τρόπον κηρύττομεν πρὸς τὸν κόσμον τὸν Γεννηθέντα Σωτήρα καὶ ἐμπράκτως μαρτυροῦμεν τὸ ὑπέροχον κάλλος καὶ πνευματικὴν δύναμιν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως.

Εἰσήλθομεν εἰς τὸ ἔτος 2017. Μία ἀκριβῶς ἑκατονταετία μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὰ **γεγονότα, τὰ ὁποῖα** ἤλλαξαν ριζικῶς τὴν ζωὴν τῆς Ρωσσίας, μιᾶς μεγάλης πολυεθνικῆς χώρας, καὶ ἔριξαν ταύτην εἰς παραφροσύνην τοῦ εμφυλίου, ὅτε τέκνα ἐπανεστήσαν ἐπὶ γονεῖς καὶ ὁ ἀδελφὸς ἐστράφη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. **Αἱ ἐπακολουθήσασαι ἐκεῖναι ἀπώλειαι καὶ θλίψεις, διὰ τῶν ὁποίων διήλθε ὁ λαὸς μας,** ἐπροκαθορίσθησαν ἐν πολλοῖς ὑπὸ τῆς καταστροφῆς τῆς χιλιετοῦς κρατικῆς ὑποστάσεως καὶ τῆς μάχης κατὰ τῆς θρησκευτικῆς πίστεως τῶν ἀνθρώπων μὲ ἀποτέλεσμα τὸ βαθὺ ρήγμα εἰς τὴν κοινωνίαν.

Μετὰ δέους καὶ εὐλαβείας ἀναπολοῦμεν τὸν ἀγῶνα τῶν Νεομαρτύρων καὶ τῶν Ὁμολογητῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας, διὰ τῶν πρεσβειῶν τῶν ὁποίων, πιστεύομεν, ὅτι δέν ἐγκατέλειψεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν μας καὶ ἐνεδυνάμωνε τοῦτον πρὸς ἐπιτέλεσιν μεγάλων κατορθωμάτων τόσον εἰς τὸ πεδῖον ἐργασίας, ὅσον καὶ εἰς τὸ πεδῖον μάχης, τὰ ὁποῖα ἐστέφθησαν μὲ τὴν νίκην εἰς τὸν πλεόν φοβερῶτερον πάντων τῶν πολέμων, μὲ τὴν ἐπανοικοδόμησιν τῆς χώρας, μὲ τὰ προκαλοῦντα τὸν θαυμασμὸν ἐπιτεύγματα.

Ὅφείλομεν τὴν εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν Κύριον διὰ τὴν ἀνάδειξιν θαύματος παντὶ τῷ κόσμῳ, δηλαδὴ τὴν ἀναζωογόνησιν πίστεως καὶ εὐλαβείας τοῦ λαοῦ μας, διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τῶν κατεστραμμένων ἱερῶν σεβασμάτων, διὰ τοὺς νέους Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ τὰς Μονὰς, ἢ ἴδια ἢ κατασκευὴ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ ὄρατὸν σημεῖον τῶν βαθειῶν ἀλλαγῶν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.

Κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας εἰς τὴν ζωὴν μας ἀντιμετωπίσαμεν καὶ ἐξακολουθοῦμεν νά ἀντιμετωπίσωμεν καὶ σήμερον ἀρκετὰς δυσκολίας καὶ δοκιμασίας. Καὶ ὅμως ταῦτα πάντα ἔχουν πρόσκαιρον χαρακτῆρα καὶ ἐπομένως οὐδόλως φοβίζουσιν. Ἡ πεῖρα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος μᾶς ἔχει διδάξει πολλὰ καὶ ἀκόμη ἔχει νά προειδοποιήσῃ διὰ πολλὰ.

Πορευθοῦμεν, λοιπὸν, ἀφόβως τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, *διότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς*. Ἐνδυναμούμεθα ἐν τῇ πίστει, *διότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς*. Στηριζόμεθα ἐν ἐλπίδι, *διότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς*. Αὐξανόμεθα ἐν

ἀγάπη καὶ ποιήσωμεν ἔργα ἀγαθὰ, *διότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς.*

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μας ἀναθῶμεν εἰς τὸν Κύριον, διότι Οὗτος εἶναι «ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ αἰώνιος» (Ἠσ. 26.4) καὶ καθὼς μαρτυρεῖ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, «οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία» (Πραξ. 4.12). Τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ ἅς φωτίζῃ πάντοτε τὴν ἐπίγειον μας πορείαν καὶ ἡ πορεία αὕτη ἅς μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, τὴν ἡτοιμασμένην ὑπὸ τοῦ Κυρίου τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτὸν.

Τῷ πνεύματι χαιρόμενος σήμερον μετὰ πάντων ὑμῶν, τῶν κατοικούντων ἐν διαφόροις χώραις, πόλεσι καὶ κώμαις, ἀλλὰ συγκροτούντων τὴν μίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, θά ἤθελον νά εὐχηθῶ εἰς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν ὅπως ἔχητε ὑγείαν κατ' ἄμφω, εἰρήνην ἐν ταῖς οἰκογενείαις ὑμῶν καὶ κάθε ἐπιτυχίαν εἰς τὰ ἔργα. Εἶθε ὁ Γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ Κύριος καὶ Σωτὴρ νά παράσχῃ εἰς ἕνα ἕκαστον ἡμῶν εὐκαιρίαν μὲ ἀνανεωμένας δυνάμεις καὶ μὲ ὄλην τὴν καρδίαν νά αἰσθανθῶμεν τὴν παρουσίαν Αὐτοῦ εἰς τὴν ζωὴν μας.

Ἀμὴν.

† ὁ Μόσχος καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν

Κύριλλος

Μόσχα,

Χριστούγεννα, 2016/2017

στις ἄλλες γλώσσες:

- Γιακουτικά
- Ουκρανικά
- Λετονικά
- Λιθουανικά
- Εσθονικά
- Καζακικά
- Κιργιζικά
- Τατζικικά
- Τουρκμενικά
- Αζερικά
- Μογγολικά
- Γερμανικά
- Κινεζικά παραδοσιακά
- Κινεζικά απλοποιημένα
- Ιαπωνικά